

ע"פ 35429/05 - מדינת ישראל נגד עמאד והдан

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

10 ספטמבר 2017

עפ"ג 35429-05-17 מדינת ישראל נ' והדן

לפני:

כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופט זהבה בוסטן כבוד השופט נואה בכור
המערערת מדינת ישראל

נגד
המשיב
עמאד והדן

nocchim:

ב"כ המערערת עו"ד אורן רינצקי

המשיב ובא כוחו עו"ד דורון לוי

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

המשיב הורשע על פי הודהתו בת.פ. 17-01-58889 (בית משפט השלום בפתח תקווה) בעבירות רכוש כלפי רכב, שב"ח, נהיגה ברכב ללא ביטוח ולא רישיון נהיגה והחזקת כלי פריצה לנכס ונדון לתקופת מאסר כולל של שנתיים המורכבת מ-18 חודשים מאסר בפועל בגין העבירות נשא גזה"ד ומהפעלה במצבר (6 חודשים) ובחופף (6 חודשים) של מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו בגין הרשעתו בעבירות דומות שבקשר אליו נדון ל-3 שנים מאסר, ממנו שוחרר 4 חודשים לפני ביצוע העבירות נשא גזה"ד.

כמו כן, נדון המשיב לשנת מאסר על תנאי ול-6 חודשים מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזה"ד, לתשלום פיצויים למתלוננים בסכום של 2,000 ₪ ולקנס בסך של 1,000 ₪.

ערעור המדינה מופנה כלפי המתهام שבין 12 - 24 חודשים שקבע בית המשפט קמא לגבי העבירות נשא גזה"ד, לגבי מיקומו של המשיב במתחם ולגבי החפיפה החקלאית של עונש המאסר שהיא תלוי ועומד נגדו.

בית משפט קמא קבע, כי המעשים נשא גזה"ד בוצעו ברצף אחד ולכן אין לקבוע מתחם עונשה אחד לשניהם. כן קבע בית משפט קמא, כי המשיב פגע בערכים החברתיים של ביטחון הציבור ורכשו, ביחסו המשמשים בדרך וריבונות המדינה לקבוע את זהות הבאים אליה וקבע מתחם עונשה שבין לשנתיים ועונשה נלוית.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - או © verdicts.co.il

בית המשפט קמא התחשב בעברו הפלילי המכבד של המשיב שמעיד כי הוא בחר בדרך הפשעה התלויה בכלל רכב כדרח חיים והוא עוסק בכך ברציפות, למرات עונשי מאסר בפועל לתקופות מצטברות של 15 שנה ועוני מאסר על תנאי לא הרתיעו אותו.

בית המשפט קמא לא הטעם מהודאותו של המשיב, שנטל אחריות על מעשיו ומחיסרונו הזמן השיפוטי ומוצא לגזר עליון עונש בחלוקת הבינוני - גבוה של מתחם הענישה שקבע.

ב"כ המערערת טוען בהודעת הערעור ובティיעונו בפנינו, כי בית משפט קמא הטיל על המשיב עונש שסוטה לקלала באופן קיצוני וקבע מתחם ענישה שאין הולם את עקרונות ההלימה וההרתעה שמחייב השנת עונשי מאסר בלבד, שכן עבירות של גניבת רכב והקשריות בגניבת רכב מוגדרות בפסיקה כמכת מדינה.

לטענתו, המשיב ושותפיו פעלו כחברה עברית עם חלוקת תפקידים מוגדרת, הגיעו לחניון כדי לגנוב כלי רכב בשיטתיות, כאשר לכל אחד מהמשתתפים תפקיד מוגדר ותפקידו של המשיב היה לאבטוח את גניבת הרכב על ידי האחרים.

ב"כ המערערת טוען, כי בעברו הפלילי של המשיב מעלה כי מדובר במיל שגניבת הרכב היא פרנסתו ובנסיבות אלה היה נדרש לקבוע מתחם ענישה חמור יותר שיילום את חומרת העבירות ואת הצורך בהרעת המשיב ואחרים.

עוד טוען ב"כ המערערת, כי בית המשפט קבע לא העניק את המשקל המתאים לעברו הפלילי המכבד של המשיב, שכן שהוא מבצע את העבירות בסמיכות זמן לאחר שחררו מאסר ולאחר העובה של עבירות השב"ח מצטרפות עבירות נוספות אחרות שחייבות פיימה, כמו סיכון חי אדם בנטייב תחבורה.

באשר להודאותו של המשיב טוען ב"כ המערערת כי היה צריך לתת לה משקל מוגבל לקלала, שכן הוא נתפס בכך על ידי שוטר כשהוא נוהג ברכב גנוב כשהחלון שלו מנופץ וברשותו מברג וכלי פריצה.

בסיום הودעת הערעור, טוענת המערערת כי היה צריך להחמיר בעונש שהוטל על המשיב בגין העבירות נושא גזה"ד ולהפעיל במקרה את עונש המאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו, בהעדך נסיבות חריגות המצדיקות את הפעלתו בחלוקת בחופף.

ב"כ המשיב טוען, כי מתחם הענישה שנקבע על ידי בית המשפט קמא הולם את מתחם הענישה שנקבע במקרים אחרים על ידי בתי המשפט השלום שפסקין דין שלהם הוצגו בפנינו.

עיננו בפסקין דין אך עיון בהם מעלה כי חלק מהם מדובר היה במקרה אחד של גניבת רכב, חלק מהם היה מדובר בסיווע לganivat רכב בלבד, ובאשר לנסיבותיהם של הנאים, מדובר היה בחסרי עבר פלילי, ומשכך אין לקבוע מסקנה באשר למתחמי הענישה שנקבעו על ידי בתי המשפט קמא כתקדים למתחם הענישה שנקבע על ידי בית המשפט קמא במקרה שבפנינו.

עjon בשני האישומים נושא הרשותו של המשיב מעלה כי מדובר במילוי שמבצע עבירות רכוש כלפי רכב. במקרה נושא האישום הראשון הגיעו המשיב ואחרים ברכב טויטה לחניון רכבת כדי לגנוב כל' רכב. אחד האחרים ניגש לרכב שבבעלות המתלוונת, ניפץ את חלון הנהג, פתח את מסכה המנוע וניסה להתניע את הרכב, אך ללא הצלחה. באותו זמן המתין המשיב ברכב הטויטה סמור למשימות של האחרים.

במקרה נושא האישום השני - ניגש אותו אחר לרכב סייט נוסף שחנה בחניון, ניפץ את חלון הנהג, שבר את מתג ההתנעה והמשיב המתין ברכב הטויטה. בהמשך, נכנס המשיב לרכב הסייט الآخر נהוג לכיוון שטחי הרש"פ, כאשר נתפס נהוג ברכב וברשותו שני מכשירי רכב שונים כלי פריצה וכל' פריצה אחרים.

יש בהתנגדותו של המשיב בשני האישומים כדי להצדיק קביעת מתחם ענישה גבוהה יותר ממה שקבע בית המשפט קמא, אשר יאה למקורה אחד ולא לשני מקרים, גם אם בית המשפט קמא ראה בהם משום איורע אחד לאור סמיכות קרותם.

לאחר שיעינו בפסקה שנזכרה בהודעת העreauו ומבל' שאנו מתעלמים מהפסקה שהוצאה לפניה על ידי ב"כ המשיב, נראה לנו כי מתחם הענישה הרואוי למקורה שבפניינו נע בין 18 חודשים לבין 30 חודשים מאסר.

באשר למקומו של המשיב בתוך מתחם הענישה, נראה לנו כי מן הרואוי למקם את המשיב סמור למחצית תקופת המאסר שבמתחם ולהעמיד אותו בגין העבירות נושא גזה"ד על שנתיים מאסר.

באשר לערעור המכוון כלפי הפעלת עונש המאסר על תנאי בחלוקת במצטרב ובחלוקת בחופף - אנו סבורים כי לא הובאו בפניו, כמו בפני בית המשפט קמא, כל נסיבות חריגות המצדיקות סטייה מהכלל הקבוע בסעיף 45 לחוק העונשין, לפיו עונש מאסר על תנאי יופעל כשהוא מצטרב כלו לעונש המאסר שהוטל בגין העבירות נושא גזה"ד.

משכך הם פנוי הדברים, אנו קובעים כי המשיב ירצה תקופת מאסר כוללת של 36 חודשים מאסר המורכבת משנתיים מאסר בגין העבירות נושא גזה"ד ומהפעלה במצטרב של שנת מאסר על תנאי שהיתה תלולה ועומדת נגדו בזמן ביצוע העבירות נושא גזה"ד, שבוצעו כאמור 4 חודשים לאחר שהמשיב סיים לרצות עונש מאסר כולל.

יתר חלק גזה"ד בת.פ. 58889-01-17 (בית משפט השלום בפתח תקווה) יעדמו בתקופם.

ניתן והודיע היום יט' אלול תשע"ז, 10/09/2017 במעמד ב"כ הצדדים והמשיב.

זהבה בוסתן, שופטת נאה בכור, שופטת

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**